

чаване на основните идеи на новата хронология и почти карикатурното им представяне, като се спазва външна, академична солидност. Някои наши противници възприемат особено болезнено откритото от нас съществуване на Великата средновековна руска империя през XIII–XVI в. Това наше откритие е много важно за разбирането на старата история. То преобръща прекалено много представи, пуснали дълбоки корени в съзнанието на съвременните хора. И някои се чувстват засегнати. Това се усеща съвсем ясно в книгите, появили се на пазара през 2004–2006 г. Става дума за замаскираните пародии на нашата реконструкция, чиито автори постоянно се връщат на болезнената за тях тема за Великата империя. Всячески се опитват да изопачат тази тема, да я подменят, да я изпълнят със съвсем друго, изглежда, по-приятно за тях съдържание. Такава е например книгата на В. В. Макаренко „Откъде тръгва Рус? Нова география на Древния свят“. Това е дебел том от 650 страници, пълен с куп таблици и други псевдонаучни материали. Книгата е преписана съвсем явно от нашите трудове с провокационната цел да обърка читателя, като му предложи реконструкция, подобна на нашата, макар в действителност тя да няма нищо общо с нея. Там много се говори за империята. Използва се нашата терминология, но смисълът е изцяло изопачен. Да вземем само „общата карта на Древния свят“, публикувана на страница 35, в която цялата древна и средновековна география е пренесена в пустинята покрай двата бряга на Червено море. Ние, разбира се, оценяваме усилията, вложени в борбата с новата хронология. Никак не е лесно да издадеш книга, в която празните приказки се ширят на 650 страници. Изглежда, че много сме засегнали някого. Ще го посъветваме да не се измъчва чак толкова.

Сред книгите, които изопачават нашата реконструкция на историята на Великата империя, е и неотдавна излязлото съчинение на А. З. Синелников с рекламното заглавие „Средновековната империя на евреите“. Явно заглавието неслучайно прилича на заглавието на нашата книга „Империя“. В началото авторът заявява, че е наш последовател и дори си дава вид, че защитава новата хронология от нападките на ортодоксалните историци. Но после започва „да развива“ някои наши идеи – главно идеята за финансовото съсловие на империята – в „нужната посока“. Нашето мнение е, че съображенията, предлагани от А. З. Синелников, са мъгляви и не отиват по-далече от подборка на цитати. А. З. Синелников, разбира се, има пълното право да споделя своите мисли, но би трябвало ясно да ги разграничи от новата хронология. Смесването им с нашите идеи и термини създава лъжливото впечатление, че книгата е написана в руслото на новата хронология и от гледната точка на най-смелите ѝ идеи. Но ние смятаме, че в действителност това е една доста слаба книга.